

Rotamda Mevsimsel Kırıklar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Aralık 2017

Rotamda mevsimsel kırıklar:

Rüzgârın savurduğu gölge misali eşkâlim.

Zaman aşımına uğramadığımın da

Tek delili;

Yaşsız ve yassız sefil benliğim.

Gözden irak nasıl ki;

Unutulmanın verdiği o bayat tatla dokunur usulca

Belki de zikreden deyişlerden çok öte bir yol

Tutturur da şiirin zarafeti.

Kıvılcımlar saçan gözlerinde şiirin,

En nazenin terennüm

Yine müteredit kimlikten

Arda kalan o fısıltı.

Sevmelere dair nice kinayeyi sırtlanıp da

Zamanın ve devranın tek şahidi;

Unutulmayı kabullenip

Unutmaya direnen son yolcu olmalı

Kayıp hayallerden düşen payıma.

Kırık kanatlarına kondurduğum buse

Yine ellerimde tir tir titreyen yavru serçe.

Gerçektir bu hikâye

Hem de en azılısından geçen zaman.

Yalan olsa keşke sunumumda

Ve lav etsem şiiri:

Sonra da dokunaklı yüzünde esaretin

Bir şerh düşsem ansızın:

Beni bana yakın kılan,

Ömrün yankısında

Son bulan bir sevda mı da

Üstelik ölümüne

Üstelik yenilmeyecek sine düşmüşken yana başın

Solan çiçekten yok ki farkım,

Demenin mağduriyeti
Yine dikenlerim kanatırken içten içe.

İkircikli bir şarkı tasarlıyorum
Hücrelerin istilasında
Talan edilmiş kalan yarım
Aslında yarınılardan kaygılıyım:
Alayına da sevdalıyım
Yazmakla iştiğal bir şiiri,
Demlendikçe
Bulut benzeri bir coşkıyu
Kutsarken Tanrı
Ben hala canının derdinde
Bir faniden öte
Hüznü yağmalıyorum şiirlerimle.

Şirin bir teselli akan
Irmaklarında aklın.
Varsa yoksa derdi, tasası
Yine kıdemli yolculuğun
Perde arkası.
Dediklerime nasıl ki kefilim,
Demediklerimden de gocunmam hani:
Köhne bir odanın
Kirli duvarları...
Varsın beyazı teğet geçsin evren
Kinimden arındım madem
Var mı benden zengini?

Derli toplu kıyımlarda
Ölü taklidi yapan bir imgeyim epeydir:
Deliliğimi sunduğumun da delili
Gecenin gözüne kaçan toz misali
Haylidir içli dışlı bir yolculuk,
Gönül gözünden müteşekkil
Çöken sineme
Yine ağır bir bulut.

Ayıkladıkça taşını bunca yalanın

Soyut tebessümlere bile muhtacım:
Varsın sıradan bir selam
Varsın yalandan soran halimi hatırım
Hani olur da elinde bir karanfil
Dağıtır havanın kederini, gamını.

Ah'larımla geldim de ne oldu?
Sonlarımı vurdukça
Hayatın gongu
Hadi, sil baştan, yeni gün:
Kayıtsız bir yorgunluk elbet yandaş
Yine saklı içimde sancak
Yine derinlerden süzülen tevekkül.

İpliklerle dokuyorum aşkı,
Bayat cümlelerden arakladığım yalanları
Eliyorum düş pazarında.
Kaynayan atlasını evrenin,
Gece nöbetlerini sürüngen öfkemin,
Çatal sesini kinayenin
Siliyorum kara tahtadan.

Alımlı imgeleri ıslatıyorum akşamdan
Sürahi dolu işte az rehavetle,
Aşka sirayet eden dokuyu
Elliyorum usuldan
İçimde körebe bir sancı.

Kulluktan aldıkça nasibimi,
Elemle yüz gözüm epeydir madem
Bir de satılmış yüreklerin üstünü karalıyorum.
Alı al moru mor
Alayına hüzün,
Alaylı ömrün neresi vurgun yemiş de
Mektepli bir sitayişi kundaklarken zamandan
Arda kalan,
Derli toplu bir ölümü kundaklıyorum.

Sırça köşkün baş belası,

İkircikli aşkların yorgun kıtası,
Demli üzünçlerle çalkalarken ömrü,
Densiz yergilerle kıyasıya bir mücadele.
Yorgundan öte
Yanıp giden yorgan misali
Kalan diri bir umut
Yine teyellediğim güne dair;
Dünden sarkan o mizacı,
Yarınlara dair sitayişi
Öbeğinde ölümlerin
Kul köle olduğum aşkları bile
Görmezden gelen yargı.